

رفع نیاز داخلی کشور برای تبدیل شیر خام تولیدی به شیرخشک

سرنانه مصرف کنونی لبنیات ۵۰ تا ۵۵ کیلو اعلام شد که با افزایش قیمت شیرخام، سرنانه مصرف به کمتر از این رقم کاهش پیدا می‌کند، چراکه به‌دلیل کاهش قدرت خرید خانوار، عمده شیرخام پس از تبدیل به شیرخشک و کره صادر می‌شود.

به گزارش ایبنا، بنا بر آمار، در حالی که ظرفیت تولید شیرخشک کارخانه‌ها حدود یک میلیون تن برآورد می‌شود، تولید سالانه کارخانه‌ها ۲۰۰ تا ۲۲۰ هزار تن است که در صورت افزایش تولید شیرخام به ۱۴۷ میلیون تن، حداقل تولید به ۳۰۰ هزار تن می‌رسد. به گفته کارشناسان این حوزه سالانه ۸۰ هزار تن شیر خشک در داخل مصرف می‌شود که با فراهم شدن شرایط توان صادرات وجود دارد. بررسی‌های بازار نشان می‌دهد با وجود اینکه همه ساله در فصل تابستان تولید شیرخام روند کاهشی داشته، اما در سال جاری تولید ماهانه شیر خشک افزایش ۲۰ درصدی داشته است.

براساس اعلام اداره پیش زنجیره تأمین شیرخشک سازمان غذا و دارو، خطوط اصلی شرکت‌های تولیدکننده شیر خشک که بیشترین سهم بازار را در اختیار دارند با ظرفیت تمام و ۳۴ ساعته در حال تولید هستند. از طرفی، برآوردها حاکی از آن است که در صورت افزایش قیمت شیرخام، تولید ماهانه شیرخشک به بیش از ۳۰ هزار تن برسد، چراکه با افزایش قیمت شیرخام، مصرف لبنیات کاهش پیدا می‌کند. این در حالیست که افزایش تولید شیرخام در دستور کار وزارت جهاد قرار دارد، به‌طوری که بر اساس برآوردهای صورت‌گرفته، پیش‌بینی می‌شود تولید شیرخام در سال آینده به ۱۴۷ میلیون تن برسد.

علی احسان ظفری، مدیرعامل اتحادیه تعاونی لبنی در این باره اظهار کرد: بنا بر مصوبه ستاد تنظیم بازار از هفتم مهر سال جاری مقرر شد که شیرخام درب دامداری ۱۸ هزار تومان خریداری شود که با احتساب کرایه حمل برای کارخانه بالاتر می‌شود. قیمت لبنیات در پی افزایش قیمت شیرخام ۲۵ درصد نسبت به خرداد سال گذشته رشد خواهد داشت که یک گروه از کارخانه‌جات در ابتدای سال جاری حدود ۱۱ درصد افزایش قیمت داشتند که این رقم از ۲۵ درصد کسر می‌شود.

او افزود با توجه به آنکه تمامی محصولات لبنی از نرخ شیرخام تبعیت می‌کند، از این رو تمامی محصولات لبنی باید مشمول ۲۵ درصد قیمت شوند.

مدیرعامل اتحادیه تعاونی لبنی با بیان اینکه افزایش قیمت شیرخام بر سرنانه مصرف اثر منفی دارد، تصریح کرد: هر افزایش قیمت بخشی از مصرف را کاهش می‌دهد، از این رو دولت باید تمهیداتی به کارگیری کند، در غیر این صورت با افزایش سالانه قیمت بخشی از مصرف را از دست می‌دهیم و در نهایت به‌دلیل کاهش مصرف، بر تولید شیرخشک افزوده می‌شود که بر این اساس

در عمل صنایع لبنی آسیب می‌بیند. ظفری سرنانه مصرف کنونی لبنیات را ۵۰ تا ۵۵ کیلو اعلام کرد و گفت: با افزایش قیمت شیرخام، سرنانه مصرف به کمتر از این رقم کاهش پیدا می‌کند، چراکه به‌دلیل کاهش قدرت خرید خانوار، عمده شیرخام پس از تبدیل به شیرخشک و کره، به خارج از کشور صادر می‌شود. او با بیان اینکه از واردکننده کره به صادرکننده تبدیل شدیم، افزود: در حال حاضر بخش عمده شیرخام کشور بالای ۵۰ درصد تبدیل به شیرخشک و کره و سپس از کشور خارج می‌شود. مدیرعامل اتحادیه تعاونی‌های لبنی با بیان اینکه تولید شیرخام توجیه اقتصادی است، عنوان کرد: برآوردها حاکی از آن است که تا پایان سال تولید شیرخام به ۱۲۵ میلیون تن برسد، همچنین براساس هدف‌گذاری وزارت جهاد کشاورزی تا آق ۱۴۰۴ تولید شیرخام به رقم ۱۴۷ میلیون تن خواهد رسید. به گواه آمار رسمی قیمت شیر خشک در یک سال اخیر، ۶۸ درصد و طی سه سال اخیر نیز ۱۹۱ درصد افزایش داشته است.

نمونه این روند صعودی قیمت محصول وارداتی با ارز ترجیحی درباره گوشت نیز صادق است؛ بنابراین باید از تصمیم‌گیران سیاست ارز ترجیحی با هدف ثبات قیمت محصولات پرسید که چرا با وجود خروج صدها میلیون دلار ارز از کشور، بازم قیمت محصولاتمی همچون شیر خشک از نرخ تورم هم پیشی گرفتند؟ همچنین با توجه به روند تبدیل شیر خام به شیر خشک باید این مهم تداوم داشته باشد و نیاز داخلی در اولویت باشد تا قیمت این نیاز اساسی خانواده‌های دارای نوزاد، بیش از پیش افزایش پیدا نکند.

www.esfahanemrooz.ir

فولاد، دریچهای برای رونق صادرات غیر نفتی

صادرات ۵۷ میلیون تن محصولات فولادی و مصنوعات آن به ارزش ۲ میلیارد و ۹۰۰ میلیون دلار از کشور درنیمه نخست‌امسال، خبری‌است‌آزسوی‌گمرک جمهوری اسلامی ایران و گویای سهم قیسمزمنی‌نواد.

خرکت به‌سمت صادرات محصولات غیرنفتی از آن‌گزینه‌های مورد تأکیدی است که همواره از آن سخن به میان آمده با این دیدگاه که توسعه صادرات این‌نوع از محصولات، مسیر اصلی کاهش وابستگی درآمدهای ارزی کشور، به فروش نفت خام و ایجادکننده آورده‌های جدیدی برای دیپلماسی کشوراست.

در این میان، فولاد از محصولاتی است که ایران در افق چشم‌انداز ۱۴۰۴ تولید ۵۵ میلیون تن از آن و صادرات حداقل ۲۵ میلیون تن محصولاتش را پیش‌بینی کرده بود. اگرچه باوجود موانع، تحقق آن امکان‌ناپذیر است. اما قابل تأمل آن‌ ایران، باوجود داشتن امکانات و مزیت‌های نسبی فراوان درزمینه تولید فولاد، توانسته‌است به‌عنوان یکی از کشورهای پیشرو در این زمینه مطرح واژ بزرگ‌ترین تولیدکنندگان فولاد در خاورمیانه شناخته شود. براین اساس نمی‌توان نقش مؤثر این صنعت در کاهش وابستگی اقتصاد کشور، به درآمدهای نفتی را انکار کرد.

گفتنی‌است از طرفی دلایلی چون افزایش ظرفیت تولید، احداث واحدهای جدید فولادی، فعال شدن طرح‌های فولادی و ... نشان از جایگاه این صنعت در کشور ما دارد. به‌گونه‌ای که علاوه بر تأمین نیاز داخلی، صادرکننده عمده بخشی از محصولاتش هم‌است و ازسوی دیگر به هر طول این سال‌های تحریم، چالش‌هایی مانند تأمین مواد اولیه، صادرات فلزات اساسی ایران، پیچیده شدن سازوکار و مبادلات بانکی و فشار به شرکت‌های تأمین‌کننده تجهیزات فولادی موجب شده‌است کشورمان بخشی از بازارهای خارجی خود را از دست‌داده و سهم زیادی از این بازار در دست دیگر کشورهای تولیدکننده قرار گیرد.

به علاوه مشکلاتی چون دستورالعمل‌ها و قوانین گمرک،

فقدان زیرساخت‌های موردنیاز، اعمال برنامه‌های ارزی و

نحوه تخصیص تسهیلات به صادرکنندگان هم بخشی از محدودیت‌ها و موانع داخلی است که همراه با تحریم‌های خارجی و گاه با شدت بیشتر، تحت عنوان تحریم‌کننده‌های داخلی چالش‌هایی را ایجاد می‌کنند که رفع هر یک نیازمند تدابیر و برنامه‌هایی کارشناسانه‌است. حال‌ا دربره‌های که کمتر از ۶ ماه تا زمان تحقق اهداف صادراتی فولاد در سال ۱۴۰۴ باقی‌مانده، پرسش آن‌ است ایران برای افزایش سهم فولادی خود در بازارهای جهان چه باید انجام دهد؟

در حالی مسئولان کشور، رشد اقتصادی ۴ درصدی در سال‌های اخیر را اعلام می‌کنند که صنعت فولاد ایران رشدی بیش از ۱۰ درصد را تجربه کرد. نشانی از امیدواری و خوش‌بینی به آینده روشن صنعتی که می‌تواند از جایگاه بسیار بالاتری برخوردار باشد.

برای پیگیری جدیدترین اخبار در سایت اصفهان امروز اسکن کنید

فرصتی برای توسعه یک ظرفیت عظیم

احمدرضا طحنبان، مدیرعامل شرکت نمایشگاه‌های بین‌المللی استان اصفهان: صنعت نفت، گاز و پتروشیمی به عنوان یکی از کلیدی‌ترین بخش‌های اقتصادی ایران، نقشی بی‌بدیل در توسعه و پیشرفت کشور ایفا می‌کند. این صنعت نه تنها تأمین‌کننده انرژی کشور است، بلکه به عنوان یکی از مهم‌ترین منابع درآمدی دولت، تأثیر بسزایی در تقویت زیرساخت‌ها و ارتقاء رفاه اجتماعی دارد. اهمیت این صنعت به‌ویژه در شرایط کنونی تحریم‌های اقتصادی و نآرایی‌های منطقه‌ای دوچندان شده‌است. ایران با در اختیار داشتن ذخایر عظیم نفت و گاز، همواره نقشی مؤثر در بازار جهانی انرژی داشته‌است و تقویت این نقش می‌تواند در حفظ منافع ملی و جایگاه کشور در سطح بین‌المللی مؤثر باشد. صنعت نفت و گاز، به دلیل اهمیت استراتژیک خود، نیازمند توجه ویژه‌ای به موضوع نوسازی و بهره‌گیری از تکنولوژی‌های نوین است. نوآوری و به‌روز بودن در این عرصه نه تنها زمینه‌ساز افزایش بهره‌وری و کاهش هزینه‌هاست، بلکه باعث رقابت‌پذیری بیشتر ایران در بازارهای بین‌المللی خواهد شد. به منظور تحقق این مهم، نیازمند هم‌افزایی دانش و تجربه داخلی با فناوری‌های پیشرفته بین‌المللی هستیم. نمایشگاه‌هایی‌می‌توانند پلی میان صنایع داخلی و دستوردهای جهانی باشند و فرصتی برای تبادل دانش و فناوری فراهم کنند. در عین حال، توجه به یکپارچگی و تداوم در سیاست‌ها و برنامه‌ریزی‌های کلان در صنعت نفت و گاز، از دیگر ضروریاتی است که نباید از آن غافل شد. ثبات مدیریتی و تصمیم‌گیری‌های پایدار در این صنعت، به‌ویژه در شرایط پیچیده بین‌المللی، از اهمیت زیادی برخوردار است. تجربه نشان داده‌است که تحریمات سریع و غیرمستمر در سیاست‌های مدیریتی می‌تواند آثار منفی بر عملکرد این صنعت بگذارد. از این‌رو، نیاز به ثبات و پیوستگی در برنامه‌ریزی‌های این بخش بیش از هر زمان دیگری احساس می‌شود. برگزاری سومین نمایشگاه فناوری‌های نوین در صنعت نفت، گاز و پتروشیمی را در محل دائمی نمایشگاه‌های بین‌المللی استان اصفهان پس از دهه وقفه، با توجه به موقعیت استراتژیک این استان در حوزه‌های صنعتی و اقتصادی، فرصتی بی‌نظیر برای تعامل بین‌بخش‌های مختلف این صنعت در سطح ملی و بین‌المللی است. امید است که برگزاری این نمایشگاه در اصفهان، فرصتی مناسب برای هم‌افزایی، تبادل نظر و همکاری‌های مشترک میان فعالان این صنعت باشد و در نهایت به توسعه ظرفیت‌ها، بهبود فرآیندها و افزایش نقش ایران در بازارهای جهانی کمک کند. بدون شک، برگزاری این‌گونه رویدادها می‌تواند زمینه‌ساز تحولات مثبت و مؤثری در ارتقای جایگاه ایران در عرصه بین‌المللی باشد.

بخت مهم‌تر آن که با توسعه اکتشافات، توسعه صحیح، استراتژیک واحدهای فولادسازی و کاهش سیاست‌های کنترلی دولتی نه فقط از قدرت و ابهت تحریم‌ها کاسته خواهد شد بلکه حضور قدرتمندتر صنایع فولادی در بازارهای جهانی هم دور از انتظار نخواهد بود. چپسبا تجربه سال‌ها تحریم در ایران چنین نشان داده‌است که مؤثرترین راهکار، برای ایجاد رونق در بخش تولید توسعه صادرات است که اگر هرچه سریع‌تر در راستای رفع مشکلات آن اقدام نکردد جای از حذف تدریجی بازارهای هدف، افول تولید داخل را هم شاهد خواهیم بود.

قطعا بخش قابل توجهی از تحقق اهداف اقتصاد غیرنفتی توسط صنعتی به انجام می‌رسد که اکنون هم در اوج تحریم‌ها از رتبه قابل قبولی درجهان برخوردار و یک زنجیره کامل تولید را تشکیل داده‌است.

توزیع «نابرابری و رفاه» در استان‌های ایران

شاخص رفاه ۳ میلیارد ریالی اصفهان در سال

درد که هر استان با توجه به ویژگی‌هایی که دارد در یکی از این دسته‌بندی‌ها قرار گرفته‌است.

براساس این آمار شاخص ترین استان در رفاه بالا و نابرابری بالا تهران است. همچنین استان سیستان و بلوچستان شاخص‌ترین استان در وضعیت رفاه کم و نابرابری زیاد در ایران است. در ادامه می‌توان مشاهده کرد استان مازندران رفاه بالا و نابرابری کم و استان کرمان رفاه کم و نابرابری کم در سال گذشته تجربه کرده‌است.

نامطلوب‌ترین وضعیت رفاه و نابرابری در ۴ استان کشور داده‌های بدست آمده از مرکز آمار نشانگر این است که بیش از نیمی از استان‌های کشور در وضعیتی قرار گرفته‌اند که هم رفاه و هم نابرابری در آن‌ها پایین است. به عبارت

کارشناسان صنعت فولاد نیز با تأکید بر کیفیت بالای سطح محصولات داخل، معتقدند تولیدات فولادی ایران نه‌تنها محصولات چینی بلکه با محصولات فولادی کشورهای صنعتی و پیشرفته هم قابل‌مقایسه‌است.

به‌علاوه اتخاذ سیاست‌های حمایتی از سوی دولت برای تسهیل صادرات به‌ویژه در شرایطی که تحریم‌های یک‌جانبه به همراه رکود دامنه‌دار در بخش‌هایی نظیر ساخت‌وساز، حجم تقاضای فولاد داخل را مورد تأثیر قرار داده‌است به‌عنوان یکی از اولویت‌های دولت‌مردان، می‌تواند گره‌کشای تولید و صادرات این محصولات باشد.

توزیع «نابرابری و رفاه» در استان‌های ایران

شاخص رفاه ۳ میلیارد ریالی اصفهان در سال

دقیق‌تر، ۵۲ درصد از استان‌های کشور که شامل مواردی مثل کرمان، آذربایجان غربی، گیلان، قم، کردستان و تعدادی دیگر از استان‌ها می‌شود، شاخص رفاه (میانگین هزینه و درآمد خانوار) بین یک تا ۲ میلیارد ریال بوده و شاخص نابرابری (ضریب جینی) سطحی بین ۲۵ تا ۳۵ درصد را اتخاذ کرده‌است.

۳۲ درصد از استان‌های کشور نیز رفاه بالا و نابرابری پایین را تجربه کرده‌اند. استان‌های فارس، البرز، مازندران و اصفهان در همین گروه قرار گرفته‌اند. در این استان‌ها، شاخص رفاه بین ۲ تا ۳ میلیارد ریال در سال است. ضریب جینی نیز مانند گروه قبلی سطحی بین ۲۵ تا ۳۵ درصد دارد. بررسی‌های بیشتر نشان می‌دهد که ۴ استان نامطلوب‌ترین وضعیت را از نظر رفاه و نابرابری تجربه کرده‌اند. این استان‌ها شامل لرستان، کرمانشاه، گلستان و سیستان و بلوچستان می‌شوند که از بین آن‌ها وضعیت در سیستان و بلوچستان نامطلوب‌تر از سایرین است. در این استان، شاخص رفاه تقریباً ۱.۵ میلیارد ریال و ضریب جینی به عنوان شاخص نابرابری حدود ۴۰ درصد است. در مقابل، در آخرین گروه از استان‌ها دو استان تهران و همدان قرار گرفته‌اند که در آن‌ها هم رفاه و هم نابرابری سطح بالایی دارد. این مسئله خصوصاً در استان تهران قابل مشاهده‌است. در تهران، شاخص رفاه تقریباً ۳.۵ میلیارد ریال و شاخص نابرابری تقریباً ۴۱ درصد است.

در نهایت می‌توان نتیجه گرفت به عنوان یک نمونه در استان‌های کشور در سال گذشته ترکیب متفاوتی از رفاه و نابرابری وجود داشته‌است. استان‌هایی با رفاه بسیار بالا و وضعیت نامطلوب در نابرابری یا حتی بالعکس استان‌هایی با رفاه نامطلوب و نابرابری اندک. پس لزوم رفاه و نابرابری ارتباطی یک به یک با هم نداشته و برای مثال سطح مطلوبی از رفاه در یک جامعه لزوماً به نابرابری اندک منجر نمی‌شود.

قیمت بالای اداری‌ها دلیل افزایش شدید رهن و اجاره

رهن و اجاره املاک اداری اصفهان در تابستان ۱۴۰۳ افزایش چشم‌گیری داشت. بعضی از مستأجران مدعی‌اند مالک اجاره را بیش از ۱۰۰ درصد افزایش داده است. اکنون اجاره دفتر اداری در محله‌هایی مانند مردابویج به ماهانه بیش از ۵۰ میلیون تومان می‌رسد به گزارش ایراسین، آگهی‌های مندرج در پلتفرم‌های آنلاین و گفت‌وگو با مشاوران املاک سطح شهر نشان می‌دهد رهن و اجاره املاک اداری در سال جاری با افزایش بیش از ۱۰۰ درصدی همراه بود. سال گذشته در بسیاری از محله‌های شهر امکان اجاره یک دفتر کار با کرایه ماهانه بین ۱۰ تا ۲۰ میلیون تومان وجود داشت ولی امسال در مبلغ اجاره به بیش از ۳۰ میلیون تومان نیز می‌رسد. دفتر کار ۱۷۰ مترمربعی خیابان توچید ساخت سال ۱۳۸۵ با ودیعه ۳۵۰ میلیون تومانی و اجاره ماهانه ۵۰ میلیون تومانی آگهی شده‌است. مستأجر فعلی مدعی است رقم اجاره در سال گذشته ۲۲ میلیون تومان بود. دفتر کار ۱۲۰ مترمربعی دیگری در محله شیخ صدوق نیز با ودیعه ۴۰۰ میلیون و اجاره ماهانه ۲۵ میلیون تومان آگهی شده‌است. اجاره این دفتر در سال گذشته ۱۸ میلیون تومان بود. اجاره دفتر بزرگ‌تر و ویلایی در بعضی از محله‌های شهر سقف ۱۰۰ میلیون تومان را پشت سر گذاشته‌است. در مقابل در مناطق حاشیهای شهر دفتر اداری بسیاری با اجاره کمتر از ۱۰ میلیون تومان آگهی شده‌اند. گفت‌وگو با مشاوران املاک نشان می‌دهد تقاضا برای

املاک اداری شهر در مرکز شهر و خیابان‌هایی مانند مردابویج، شیخ صدوق، توچید و چهارباغ بالا زیاد است. در محله مردابویج اجاره دفاتر اداری به اعداد و لرقام بالایی رسیده‌است. یک دفتر ۱۴۰ مترمربعی واقع در طبقه هفتم یک ساختمان اداری با ودیعه ۳۰۰ میلیون و اجاره ماهانه ۴۹ میلیون تومانی آگهی شده‌است. یک مشاور املاک در این محله مدعی است با وجود قیمت بالای دفاتر مردابویج در تعدادی از ساختمان‌های اداری این محله دفتر خالی نیست. در محله‌های حاشیه شهر دفاتری با قیمت به مراتب کمتری برای اجاره آگهی شده‌اند. برای مثال دفتری ۸۰ مترمربعی در محله خلجبا با ودیعه ۱۰۰ میلیون و اجاره ماهانه ۱۳ میلیون تومان آگهی شده‌است. سید مهدی حجازی رئیس اتحادیه مشاورین املاک شهر اصفهان در مورد اجاره سنگین املاک تجاری به ایراسین گفت: اجاره تابعی از قیمت ملک است و طی سال‌های گذشته قیمت املاک تجاری افزایش چشم‌گیری داشت. بررسی‌ها نشان می‌دهد قیمت املاک اداری شهر اصفهان به خصوص در محله‌های پر تقاضا به چند میلیارد تومان می‌رسد. امروز در بسیاری از محله‌های شهر اصفهان امکان خرید یک دفتر اداری با قیمت کمتر از ۱۰ میلیارد تومان وجود ندارد. یک دفتر ۳۵ مترمربعی در محله توچید با قیمت ۱۱ میلیارد تومان آگهی شده است. این دفتر با ودیعه ۵۰۰ میلیون و اجاره ماهانه ۲۵ میلیون تومان آگهی شده‌است.